

Levensbericht van Dr. G. Wassink Generaal-Majoor en Chef der Geneeskundige Dienst in Nederlandsch Indië.

Geerlof Wassink, geb Utrecht 30 mei 1811.

Overleden Weltevreden, Nederlands-Indië op 17 oktober 1864.

Zoon van Egbert Wassink en Johanna Knoppers.

Hij ontving een eredoctoraat in de Geneeskunde van de Universiteit Utrecht, 27 februari 1857 (Rei medicae in studia Orientali praefectus primarius. Med. et Chir. Doctor.)

Promotor was Prof G.J. Loncq

Uit: *Tijdschrift voor Nederlands Indië* 3^e jaargang 1ste deel, 1865.

Op den 17den Oktober 1864 is te Batavia overleden de generaal-majoor, chef der geneeskundige dienst in Nederlandsch Indië Dr. Geerlof Wassink. Den 30sten Mei 1811 te Utrecht geboren, onderscheidde hij zich reeds op jeugdigen leeftijd door zijne neiging voor het vak der geneeskunde, en trad op 24 Januari 1829 in dienst als kwekeling bij het hospitaal aldaar. In de maand Oktober van datzelfde jaar benoemd tot officier van gezondheid der 3de klasse bij de marine, werd hij in Februari 1830 in diezelfde rang overgeplaatst bij de troepen en hospitalen in Nederlandsch Indië. Gedurende zijne loopbaan in die gewesten heeft hij zich immer doen kennen als iemand, die in zijn vak meer dan gewone talenten bezat. Van 1830 tot 1839 is hij bestendig op de buitenposten, en meestal op het toneel des oorlogs werkzaam geweest. In het laatst van 1836 benoemd tot chirurgijn der 2de klasse, werd hij in het jaar 1839 bevorderd tot chirurgijn-majoor. Als zoodanig heeft hij verscheidene jaren in de moeilijkste tijden van oorlog en ziekte op Sumatra's Westkust achtereenvolgens doorgebracht, en onder het doorstaan van vermoeienissen en ontberingen vele en belangrijke diensten bewezen. Dientengevolge oogstte hij, van den toenmaligen chef der geneeskundige dienst in Nederlandsch Indië, den lof in van een der verdienstelijkste en kundigste chirurgijn majoors te zijn.

Na in den loop van 1843 bij het garnizoen te Willem I (Arabarawa) overgeplaatst te zijn, werd hij in 1844 belast met de civiele en militaire geneeskundige dienst te Amboina, doch reeds in Februari van het daaropvolgende jaar naar Java opgeroepen, vervolgens op het laatst van 1846 benoemd tot dirigerend officier van gezondheid der 2de klasse, en belast met de directie der geneeskundige dienst in de derde militaire afdeeling op Java.

In ditzelfde jaar vereerde Z. M. de koning hem met het onderscheidingsteeken ingesteld voor langdurige dienst als officier.

Aan de expeditiën tegen Bali in de jaren 1848 en 1849 nam hij een werkzaam deel. In Oktober 1848 werd hij buitengewoon bevorderd tot dirigerend officier van gezondheid der 1ste klasse, zulks ter belooning van uitstekende diensten bij gelegenheid van de 2de Balische expeditie bewezen, zoowel

in de zorgvuldige voorbereiding aan alles, wat tot dit belangrijk gedeelte van de dienst betrekking, als in de verpleging der gewonden.

Voor zijn gedrag bij de derde Balische expeditie, in 1849, werd hij in December 1849 benoemd tot ridder der 4de klasse van de Militaire Willemsorde. Omstreeks dien tijd werd hij in de 1ste militaire afdeeling op Java overgeplaatst en met de geneeskundige directie aldaar belast , en in het laatst van het jaar 1853 benoemd tot kolonel , chef der geneeskundige dienst in Nederlandsch Indië.

Achtereenvolgens mocht hem de eervolle onderscheiding te beurt vallen, van door Z. M. den koning te worden benoemd :

- in December 1852 tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, en
- in November 1856 tot kommandeur der orde van de Eikenkroon;

terwijl hem vergunning werd verleend tot het aannemen en dragen van de Versierselen:

- in Mei 1856, van kommandeur der Groot-Hertogelijk-Saksische Huisorde der waakzaamheid of van den Witten Valk.
- in Februari 1859 van kommandeur der 2de klasse der orde van Albrecht van Saksen,
- en in April 1861 van het ridderkruis der orde van Frans Joseph , hem door den keizer van Oostenrijk geschonken.

Na een onafgebroken verblijf van ruim 25 jaren in Indië zag hij zich in het begin van 1856 verplicht, ten gevolge van ziekelijke lichaamsgesteldheid, een tweejarig verlof naar Nederland aan te vragen. In het begin van 1857 van verlof in Indië teruggekeerd trad hij in Mei van dat jaar weder op als chef der geneeskundige dienst in Nederlandsch Indië en werd hem in Mei 1862 de rang toegekend van Generaal-Majoor. In deze betrekking bleef hij steeds met den meesten lof en ijver werkzaam, totdat zijn plotseling overlijden hem aan zijn hoogst nuttigen werkkring ontrukte.

Met roem behoort nog te worden melding gemaakt van het vele goede en nuttige, door hem verricht in het belang en ter verbetering van 's lands militaire hospitalen in Nederlandsch Indië en tot de instandhouding en den bloei van de instelling der zoogenaamde dokters-djawa of inlandsche geneeskundigen en vaccinateurs. De staat verliest alzo in hem één zijner trouwste dienaren , en de geneeskundige dienst een harer meest kundige en verdienstelijke hoofdofficieren.

